

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/32/2020
Identifikačné číslo spisu: 1320204863
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1320204863.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD., JUDr. Ľubora Šeba, JUDr. Violy Takáčovej, PhD., JUDr. Zdenky Reisenauerovej, JUDr. Eriky Šobichovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej (sudca spravodajca), v spore žalobkyne N. X., nar. XX. apríla XXXX, bytom W. XX, P., proti žalovanej Univerzitetnej nemocnici Bratislava, so sídlom Pažitková 4, Bratislava, o zaradenie do príslušného platového stupňa a vyporiadanie mzdových nárokov, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/211/2020, o nesúhlase Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Okresným súdom Bratislava III, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je d ô v o d n ý.

Vecne príslušným súdom na konanie je Okresný súd Bratislava III.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaradiť ju do určitého platového stupňa v súlade s platovými tabuľkami zamestnávateľa platnými od 1.6.2019 (I.); uloženia povinnosti žalovanému zaradiť ju v budúcnosti do určitého platového stupňa v súlade s platovými tabuľkami zamestnávateľa platnými v budúcnosti (II.); uloženia povinnosti žalovanému vypočítať a doplatiť žalobkyni mzdový rozdiel vyplývajúci z nesprávneho zaradenia za predošlé tri roky, spolu s úrokom z omeškania (III.). Uviedla, že je zamestnaná ako zdravotná sestra na Dermatovenerologickej klinike Univerzitetnej nemocnice Bratislava. Poukázala na všeobecne záväzné právne predpisy upravujúce nadobúdanie vzdelávania a odbornej spôsobilosti zdravotníckych povolání, z ktorých vyvodila záver, že jej platové zaradenie „sestra vykonávajúca ošetrovateľskú činnosť“ s príslušnou platovou tabuľkou nie je adekvátne jej vzdelaniu, ktorému zodpovedá zaradenie „špecializovaná sestra vykonávajúca ošetrovateľskú činnosť“ s vyššou platovou tabuľkou. V minulosti sa pokúšala písomne o zmenu mzdového zaradenia, ale žalovaná v zmysle aktuálnych právnych predpisov listom zo 16. januára 2020 neuznala vzdelanie žalobkyne ako špecializované pre jej pracovné zaradenie.

2. Okresný súd prípisom zo 17. septembra 2020 č. k. 12Cpr/10/2020-22 postúpil spor Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) z dôvodu vyslovenia svojej nepríslušnosti. Podľa súdu prvej inštancie je nepochybné, že žaloba podlieha súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva. Okresný súd mal za to, že sa posudzovaná vec netýka súkromnoprávneho sporu, ale verejnoprávneho sporu. Žalobkyňa prakticky sleduje určenie zaradenia do príslušného platového stupňa správneho aktu žalovaného.

3. Správny súd nesúhlasil s postúpením veci z dôvodu, že vec patrí do agendy všeobecného súdnictva a vec preto v zmysle § 18 ods. 4 SSP predložil na rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“). Uviedol, že v danom prípade sa nejedná o vec patriacu do správneho súdnictva, pretože ide o mzdový nárok žalobkyne voči zamestnávateľovi vyplývajúci z posúdenia vzdelania žalobkyne. Zamestnávateľom je Univerzitná nemocnica Bratislava. Ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) SSP definuje administratívne konanie ako konanie orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov. V danom prípade nejde o spor orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy podľa § 3 ods. 1 písm. a) SSP. Ide o pracovnoprávny spor, ktorý nespadá do sféry verejného práva.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 SSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný.

5. Podľa § 18 ods. 4 SSP ak súd postúpi vec správne súdu, ktorý s tým nesúhlasí z dôvodu, že nejde o vec patriacu do správneho súdnictva, správny súd ju predloží na rozhodnutie kompetenčnému senátu najvyššieho súdu, ktorého rozhodnutím sú sudy viazané.

6. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 2 SSP). Nedovolené konanie alebo opomenutie orgánov verejnej správy musí mať formu rozhodnutia, opatrenia, nečinnosti alebo iného faktického zásahu. Pojmové vymedzenie spôsobilého predmetu preskúmania súdom je dôležité pre žalobcu pri žiadaní ochrany v konaní pred správnym súdom. Žalobca musí nedovolené konanie alebo opomenutie orgánu verejnej správy opísať a právne kvalifikovať do niektorej z uvedených foriem zásahu a na základe toho si zvoliť spôsob právnej ochrany tým, že uvedie druh žaloby, ktorou sa domáha ochrany.

7. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Súkromnoprávne vzťahy, z ktorých vychádzajú súkromnoprávne spory a iné veci, sú charakterizované najmä právnou rovnosťou a vôľovou autonómiou ich účastníkov. Ich postavenie je rovnocenné, čo znamená, že jeden z účastníkov súkromnoprávneho vzťahu nie je oprávnený jednostranne ukladať povinnosti druhému účastníkovi a ani sám autoritatívne vynucovať splnenie povinnosti druhého účastníka súkromnoprávneho vzťahu. Verejnoprávne vzťahy ako vzťahy upravené normami verejného práva sú postavené na princípe nadriadenosti a podriadenosti subjektov (princíp subordinácie). Pre tieto právne vzťahy je typické, že jeden zo subjektov (orgán verejnej moci) ukladá jednostranne druhému účastníkovi právneho vzťahu na základe zákona a presne ustanoveným spôsobom povinnosti prostredníctvom autoritatívnych administratívnych aktov aplikácie práva. V týchto vzťahoch vystupuje zjavne do popredia princíp

nerovnosti účastníkov a chýba tu autonómia vôle podriadeného účastníka.

9. Žalobkyňa v žalobe agumentovala tým, že jej platové zaradenie „sestra vykonávajúca ošetrovateľskú činnosť“ s príslušnou platovou tabuľkou nie je adekvátna jej vzdelaniu, ktorému zodpovedá zaradenie „špecializovaná sestra vykonávajúca ošetrovateľskú činnosť“ s vyššou platovou tabuľkou. Žiadala, aby sa jej platové zaradenie dalo do súladu s jej dosiahnutým vzdelaním, keďže s ním zodpovedajúce predpisy spájajú vyššie platové zaradenie. Podľa vlastného vyjadrenia nežalovala presnú sumu, pretože jej neboli známe niektoré z tabuľkových platov zamestnávateľa v minulosti. Nenamietala žiadne rozhodnutie ani iné opatrenie orgánu verejnej správy.

10. Vychádzajúc zo skutkového stavu ako aj z obsahu spisu, je zrejmé, že žalobkyňa sa prostredníctvom podanej žaloby domáha voči žalovanej doplatenia mzdových nárokov, ktoré jej vyplývajú z príslušných právnych predpisov upravujúcich vzdelanie, odbornú spôsobilosť a odmeňovanie zdravotníckych pracovníkov. V žalobe opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa predmetu konania, označila dôkazy a je z nej zrejmé, že sa domáha, aby súd zaviazal žalovanú na peňažné plnenie - doplatenie mzdy, ktorá jej patrí a úpravu mzdových záležitostí do budúcnosti. Očividne tu ide o pracovnoprávny spor, ktoré v zmysle príslušných ustanovení CSP (pozri § 3 a § 316 a nasl. CSP), prejednávajú civilné súdy.

11. Podmienkou na to, aby vec bola prejednaná v rámci správneho súdnictva je, aby išlo z hľadiska predmetu konania o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, definované v ustanovení § 6 SSP. V danom prípade však z obsahu, ani petitu žaloby nevyplýva, že by sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, prípadne ochrany pred nečinnosťou správneho orgánu, teda nejde o správnu žalobu. Rovnako žalovaná nie je ani orgánom verejnej správy. V predmetnej veci vystupuje ako zamestnávateľ, nerozhoduje v oblasti verejnej správy o právach alebo právom chránených záujmoch fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy, nevykonáva ani vrchnostenské právomoci. V prejednávanej veci bola zvyčajným spôsobom uzatvorená pracovná zmluva podľa Zákonníka práce. Ide o rádovo odlišnú situáciu ako u príslušníkov Ozbrojených síl SR, Zboru väzenskej a justičnej stráže, či Policajného zboru SR, kde v istých prípadoch je daná vecná príslušnosť správnych súdov aj pri riešení mzdových nárokov príslušníkov. V týchto prípadoch, ale ide o ozbrojené zbory, ktoré majú osobitné postavenie, majú o.i. iného osobitné právne predpisy upravujúce postavenie svojich príslušníkov, s osobitným spôsobom do prijímania do služobného pomeru a jeho ukončenia, alebo ich sociálneho zabezpečenia. Zdravotníctvo nie je obrana štátu, polícia ani väznenstvo, kde sa jedná o výhradné úlohy štátu (monopol štátu na násilie a pod.). V zdravotníctve pôsobia aj súkromní zamestnávateľia. Odmeňovanie zdravotnej sestry smeruje k uspokojovaniu individuálnych - súkromných záujmov. Rovnako nemožno hovoriť, že by jedna zo strán vzťahu efektívne vnucovala mocenskými prostriedkami svoju vôľu ohľadne odmeňovania druhej strane.

12. Pretože vec môže byť prejednaná správnym súdom iba v prípade, že z hľadiska predmetu konania ide o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, čo v danom prípade konštatovať nemožno, najvyšší súd súhlasí s názorom krajského súdu, že tu nejde o vec patriacu do správneho súdnictva. Ak sa žalobkyňa žalobným petitom domáha zaplatenia mzdy a úpravu jej zamestnaneckých vzťahov do budúcnosti a nie preskúmania zákonnosti rozhodnutia alebo postupu žalovanej, súd musí z tohto žalobného petitu vychádzať. Správny súd naviac o žalobnom návrhu na plnenie rozhodnúť nemôže.

13. Najvyšší súd dopĺňa, že rozhodoval v súlade doterajšou judikatúrou, ktorá aj menej jednoznačné, resp. problematickejšie spory pracovnoprávneho charakteru prikazovala na prejednanie civilným súdom (pozri I KO 4/2016, 4 Nds 3/2011).

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti kompetenčný senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že v zmysle § 2, § 3, § 6, § 8 a § 18 ods. 4 SSP a § 137 CSP nejde o vec patriacu do správneho súdnictva a podľa § 12 CSP v spojení s § 13 a § 15 ods. 1 a § 23 písm. a/ CSP je na konanie v prvej inštancii vecne a miestne príslušný Okresný súd Bratislava III s tým, že súdy sú týmto rozhodnutím

viazané (§ 11 ods. 1 CSP).

15. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.